

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci

žalobce:

V. D., narozen X
státní příslušník U.
t. č. Z. pro z. c. B., B., T. u B.
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti

žalované:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, odbor cizinecké policie
sídlem U Šestého 1017, 272 03 Kladno 3 - Dubí

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2017, č. j. KRPS-355486-21/ČJ-2017-010023-SV,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2017, č. j. KRPS-355486-21/ČJ-2017-010023-SV, se zrušuje v části výroku spočívající ve slovech „ , e) “ a v tomto rozsahu se věc žalované vrací k dalšímu řízení.**
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou ke zdejšímu**

soudu a doplněnou ustanoveným zástupcem domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým ho žalovaná zajistila za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) a e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

- 2 Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že žalovaná nepředestřela v odůvodnění žádnou úvahu či argumentaci stran naplnění důvodů pro zajištění, a to zejména ve vztahu k nebezpečí zmaření výkonu rozhodnutí a k záznamu v informačním systému smluvních států. Samotná existence pravomocného a vykonatelného rozhodnutí o správním vyhoštění nemůže odůvodňovat zajištění cizince a správní orgán povinen uvést, v čem shledává naplnění konkrétních zákonných důvodů pro zajištění, jak je definuje § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Detailní popis žalobcova případu a odkazy na dřívější rozhodnutí o správním vyhoštění samy o sobě nemohou zajištění odůvodňovat. Důvody pro zajištění je správní orgán povinen uvést tak, aby bylo zřetelně seznatelné, co vedlo k závěru o tom, že v případě žalobce je nebezpečí, že by mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
- 3 Žalobce vytýká žalované také to, že se nezabývala vhodností zvoleného opatření a to s ohledem na fakt, že byl podroben pobytové kontrole při návštěvě nemocnice. V napadeném rozhodnutí absentují informace o tom, v jaké zdravotním stavu byl žalobce zajištěn a zda je zajištění s ohledem na jeho zdravotní stav vhodným opatřením. Žalovaná přitom takovou kontrolu pravidelně provádí a v jiných případech také bývá vyjádření cizince ke svému zdravotnímu stavu a následné posouzení zdravotního stavu obsahem rozhodnutí o zajištění. Tento aspekt žalobce považuje za významný i z hlediska systémového, neboť zajišťování cizinců v prostorách nemocnic považuje za pochybnou praxi, která vytváří mezi cizinci (byť nelegálně pobývajícími) strach z vyhledání lékařské pomoci. Na to navazuje povinnost žalované, pokud cizince v prostoru nemocnice podrobí pobytové kontrole, zdůvodnit svůj postup s ohledem na zdravotní stav takového cizince. Žalobce se domnívá, že v extrémních případech může chybějící úvaha o možnosti zajištění cizince s ohledem na jeho zdravotní stav vést k jeho vystavení nelidskému a ponižujícímu zacházení pobytem v detenčním zařízení. K tomu dojde v situacích, kdy zdravotní stav cizince vyžaduje spíše lékařskou péči.
- 4 Žalovaná ve vyjádření k žalobě nesouhlasí s tím, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatuje, že žalobce je v evidencích Policie ČR veden pod několika identitami. Byť některé variace identit mohly být chybně založeny do systému samotnými pracovníky Policie ČR, je žalovaná přesvědčena, že žalobce svou nynější identitu vytvořil s úmyslem obejít a porušit zákony ČR, což ostatně sám potvrdil při výslechu dne 14. 11. 2017. Z protokolu o výslechu nadto plyne, že si žalobce nechal již v roce 2006 vytvořit padělek občanského průkazu, později bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění a bylo mu také doručeno negativní rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, které úmyslně ignoroval s vědomím, že opět porušuje zákony. Žalovaná dále vyjmenovává informace zjištěné lustrací

v informačních systémech (opakované rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, který byl současně shledán vinným ze spáchání trestu padělání a pozměnění veřejné listiny), z nichž dovozuje, že protiprávní jednání žalobce je opakované a uvědomělé. K zajištění žalobce podle

§ 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců tedy došlo po právu. Stejně tak byl naplněn i důvod zajištění podle písm. e) téhož ustanovení, neboť žalobce je prokazatelně veden v evidenci nežádoucích osob, a to na základě rozhodnutí Policie ČR (od 7. 9. 2012 do 22. 7. 2019) a Ministerstva vnitra (od 7. 7. 2014 do 7. 7. 2020). K provádění pobytové kontroly v různých zařízeních včetně nemocnic dle žalované běžně dochází. Kontrola žalobce nebyla svévolná, ale došlo k ní na základě žádosti právního oddělení Oblastní nemocnice Kladno, a to v době, kdy byl žalobce již propuštěn z hospitalizace. Personál nemocnice doporučil žalobci v propouštěcí zprávě kontrolu lékařem do tří dnů a po objednání kontrolu neurologem s tím, že jeho stav po propuštění umožňoval pobyt v cele předběžného zadržení bez lékařského dozoru. Zdravotní stav žalobce byl v době, kdy byly prováděny úkony správního řízení, jakož i po umístění do detenčního zařízení, bezproblémový. Před umístěním do zařízení pro zajištění cizinců, kde se nachází zdravotní sestry a kam pravidelně dojíždí lékař, žalobce absolvoval vstupní lékařské vyšetření. Žalovaná dodává, že žalobce byl do tohoto zařízení umístěn, neboť by uplatnění mírnějších opatření zřejmě nebylo účinné, neboť nemá stálou adresu, potřebné finanční prostředky a v minulosti opakovaně a vědomě jednal protiprávně.

- 5 Ze správního spisu soud v dané věci ověřil, že na základě žádosti Oblastní nemocnice Kladno a zaslání kopie cestovní dokladu žalobce žalovaná dne 14. 11. 2017 zjistila, že žalobce se od 18. 11. 2014 nachází na území ČR bez platného víza, přičemž fotografie žalobce na dokladu zasláném uvedenou nemocnicí se podobá osobě s identitou Dovhii, jíž bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Při eskortování byl žalobce dotázán na tuto identitu, k čemuž uvedl, že si změnil příjmení, aby se dostal zpět do ČR. Na základě identifikačních úkonů pak byla potvrzena shoda otisků prstů s osobou Dovhii a dále bylo zjištěno, že tato osoba byla v ČR řešena pod vícero identitami, je vedena v evidenci nežádoucích osob z rozhodnutí žalované od 7. 9. 2012 do 22. 7. 2019 a z rozhodnutí Ministerstva vnitra od 7. 7. 2014 do 7. 7. 2020 (úřední záznam žalované ze dne 14. 11. 2017, č. j. KRPS-355486-1/ČJ-2017-010023-SV). Jak dále ze správního spisu plyne, žalovaná dne 14. 11. 2017 zahájila se žalobcem řízení ve věci správního vyhoštění (oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPS-355486-15/ČJ-2017-010023-SV). V rámci výsledku provedeného žalovanou (protokol o výsledku žalobce ze dne 14. 11. 2017, č. j. KRPS-355486-18/ČJ-2017-010023-SV) pak žalobce mimo jiné uvedl, že se jmenuje V. D. (jedná se o příjmení po matce). Narodil jako V. B. D. (jméno po otci), přičemž v roce 2014 si na U. změnil jméno na to po matce, protože v ČR dostal správní vyhoštění a chtěl se tam vrátit. Vyřídil si tedy nový cestovní doklad na tuto identitu, protože věděl, že na jméno otce byl vyhoštěn. V roce 2006 si pořídil v ČR padělaný doklad (občanský průkaz), aby mohl jezdit za partnerkou na Slovensko. Do současné doby bydlél v B., a to asi měsíc, adresu si ale nepamatuje. Uvedl dále, že není žádný důvod či překážka, proč by nemohl opustit území ČR a nemá zde žádné kulturní ani sociální vazby. Na U. se může vrátit do místa svého bydliště, kde žije jeho matka se synovcem. České peníze nemá. V návaznosti na to pak

žalovaná dne 15. 11. 2017 vydala žalobou napadené (shora již blíže označené) rozhodnutí, kterým žalobce zajistila za účelem správního vyhoštění.

- 6 Součástí správního spisu jsou dále rozhodnutí ukládající žalobci resp. osobám různých identit přičítaných žalobci správní vyhoštění, resp. trest vyhoštění (rozhodnutí Policie ČR, oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 23. 8. 2003, č. j. SCPP-207/PH-OPK4-SV-2003; trestní příkaz Okresního soudu v Břeclavi ze dne 8. 4. 2007, č. j. 2 T 98/2007-30; rozhodnutí Policie ČR, oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Brno ze dne 8. 4. 2007, č. j. SCPP-1-7/BR-13-SV-2007; rozhodnutí Policie ČR, ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 15. 7. 2007, č. j. SCPP-1941/C-237-2007; rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2012, č. j. KRPS-105588/ČJ-2012-010023-SV). Ve správním spisu je dále založena i lékařská propouštěcí zpráva Oblastní nemocnice Kladno ze dne 14. 11. 2017, podle níž byl žalobce hospitalizován od předchozího dne pro „náhlé bezvědomí s tenicko-klonickými křečemi končetin“. Jako závěrečná doporučení zpráva uvádí mimo jiné: „Kontrola obvodním lékařem do 3 dnů (...). Stav nyní umožňuje pobyt na cele předběžného zadržení bez lékařského dozoru“.
- 7 Krajský soud v Praze na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud v daném případě rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci jednání ve věci nepožadovali a soud neshledal jednání nezbytným pro projednání věci (§ 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců).
- 8 Relevantní právní úpravu v dané věci představuje § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle něhož *„Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud*
b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání, (...)
e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.
- 9 Podstata žalobní argumentace uplatněné v dané věci žalobcem spočívá v namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí podle žalobce neobsahuje v odůvodnění žádnou úvahu a argumentaci ve prospěch naplnění důvodů pro jeho zajištění. K takto uplatněné námitce soud obecně předesílá, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu může spočívat v nedostatku důvodů, anebo v jeho nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Pro nedostatek důvodů je pak rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné tehdy, jestliže z jeho odůvodnění, a to ani v kontextu s obsahem správního spisu, nelze seznat, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným

ve výroku. S ohledem na výše uvedené pak odůvodnění rozhodnutí o zajištění cizince musí především odpovídat konkrétním okolnostem daného případu a správní orgán má povinnost se vypořádat se všemi relevantními námitkami a skutečnostmi, které mu byly v době vydání napadeného rozhodnutí známy nebo vyšly najevo. Zdejší soud ve vztahu k výše uvedenému ve svých rozhodnutích opakovaně zdůrazňuje, že při hodnocení přezkoumatelnosti je třeba napadené rozhodnutí vnímat jako celek a nelze jednotlivé části odůvodnění vytrhávat z kontextu napadeného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 44 A 11/2017-27).

- 10 Pokud jde o důvod zajištění žalobce podle citovaného § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, zde je sice nutno připustit, že napadené rozhodnutí poměrně obsáhle reprodukuje zjištění učiněná žalovanou plynoucí ze správního spisu, přičemž samotné navazující úvahy žalované ve vztahu k aplikaci tohoto ustanovení zákona o pobytu cizinců na případ žalobce jsou stručnější, v projednávané věci ovšem takováto konstrukce napadeného rozhodnutí podle názoru zdejšího soudu nemůže napřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí založit. Žalovaná zde (viz zejm. str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí) v návaznosti na podrobně popsaná zjištění ve vztahu k osobě žalobce výslovně konstatuje, že žalobce mimo jiné opakovaně porušil právní předpisy ČR tím, že mařil výkon úředních rozhodnutí, pobývá zde bez víza (ač k tomu není oprávněn) a došlo u něj i ke změně příjmení, v důsledku čehož žalovaná dovozuje nebezpečí maření (ztížení) výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění. Nelze tak souhlasit se žalobcem v tom, že by napadené rozhodnutí obsahovalo pouze odkazy na předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce ostatně skutková zjištění žalované nijak konkrétně nezpochybňuje. Jistě si lze představit přílehavější odůvodnění rozhodnutí o zajištění cizince, zejména pokud jde o detailnější promítnutí skutkových zjištění žalované do samotných právních úvah ve vztahu k osobě žalobce. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ze strany žalované ovšem soud považuje v dané věci, pokud jde o jeho přezkoumatelnost, za zcela dostatečné a z hlediska zákonnosti tedy v této souvislosti napadené rozhodnutí v této části ob stojí. Soud v dané věci především nemá v návaznosti na odůvodnění napadeného rozhodnutí pochybnosti o tom, proč žalovaná přistoupila k zajištění žalobce z důvodu dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a považoval by naopak za přílišný formalismus, pokud by za těchto okolností bez dalšího pouze s poukazem na nepřezkoumatelnost napadené rozhodnutí v dané části zrušil.
- 11 Zatímco v případě důvodu zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců napadené rozhodnutí z hlediska přezkoumatelnosti ob stojí, ve vztahu k důvodu zajištění podle § 124 odst. 1 písm. e) téhož zákona je nutno dát žalobci za pravdu v tom, že z napadeného rozhodnutí neplynou odpovídající úvahy, na základě kterých žalovaná k naplnění tohoto důvodu zajištění v jeho případě dospěla. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz str. 3) pouze vyplývá, že žalobce je veden v evidenci nežádoucích osob, a to jednak z rozhodnutí Policie ČR, a jednak z rozhodnutí Ministerstva vnitra. Z této skutečnosti zjevně žalovaná (a svědčí tomu i její vyjádření k projednávané žalobě) dovozuje, že jsou splněny podmínky pro zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení však jako důvod zajištění cizince předpokládá nikoliv vedení cizince v evidenci

nežádoucích osob, ale jeho evidenci v informačním systému smluvních států. V této souvislosti je dále podstatné, že samotný zákon o pobytu cizinců mezi instituty informačního systému smluvních států [viz § 9 odst. 1 písm. g)] a evidencí nežádoucích osob (viz § 154) zcela zjevně rozlišuje, jedná se tedy o instituty rozdílné, navíc vycházejících z jiné právní úpravy (k evidenci v informačním systému smluvních států jako důvodu zajištění cizince viz blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 332/2016-32). Za těchto okolností je pak podle názoru zdejšího soudu důvodné požadovat po žalované, aby v souladu s obecnými požadavky kladenými na podobu odůvodnění rozhodnutí správního orgánu blíže vysvětlila (a to s přihlédnutím ke konkrétní situaci žalobce) splnění podmínky evidence v informačním systému smluvních států. Žalovaná však v odůvodnění rozhodnutí shora zmíněný rozdíl obou institutů dostatečně nereflektuje a dostatečným způsobem nevysvětluje, z jakého důvodu k závěru o naplnění důvodů zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců dospěla.

- 12 Jako důvodnou naopak soud neshledal námitku, podle níž se žalovaná nezabývala vhodností uplatněného opatření proti žalobci, který byl podroben pobytové kontrole v nemocnici, resp. se nezabývala tím, v jakém zdravotním stavu byl žalobce zajištěn. K tomu je nutno uvést, že dle podkladů založených ve správním spise (viz zejm. citovaná lékařská propouštěcí zpráva žalobce z Oblastní nemocnice Kladno) byl žalobce zajištěn až po propuštění z nemocničního ošetření a v době, kdy to jeho zdravotní stav dle výslovných závěrů této zprávy umožňoval. Žalobce ostatně v průběhu řízení před žalovanou ani v žalobě samotné nezpochybnil, že by tomu mělo být jinak. Za těchto okolností pak nelze podle názoru zdejšího soudu po žalované požadovat, aby nad rámec zákonem výslovně vymezených požadavků (předmětem rozhodování o zajištění cizince je posouzení splnění zákonných podmínek pro zajištění nikoliv přezkum okolností provedení pobytové kontroly) rozhodnutí o zajištění popisovalo i zdravotní stav žalobce v době pobytové kontroly či jeho zdravotní situaci z hlediska možnosti zajištění. Jistě nic nevylučuje, aby popis zdravotního stavu žalobce (zvláště byl-li zajištěn na základě pobytové kontroly provedené v nemocnici) byl součástí rozhodnutí o zajištění (někdy to může být dokonce nezbytné). To však neznamená, že pokud informace o zdravotním stavu cizince v rozhodnutí o zajištění chybí, lze z toho bez dalšího dovozovat, že by se proto mělo jednat o rozhodnutí nezákonné. Popis detailních okolností zajištění či zdravotního stavu žalobce netvoří obligatorní součástí odůvodnění rozhodnutí o zajištění, je ostatně otázkou, zda vůbec může žalovaná v obdobné situaci detailními informacemi o zdravotním stavu cizince vždy disponovat, a to zvláště tehdy, pokud sám cizinec na zdravotní problémy (omezení) neupozorňuje či nejsou jinak zjevné. Nelze pak přehlédnout, že žalobce v dané věci ani neuvádí, v čem konkrétně jeho zdravotní stav zajištění bránil. Tuto námitku tedy soud důvodnou neshledal.
- 13 V návaznosti na výše uvedené tedy lze uzavřít, že žalobcem uplatněné námitky shledal soud v části důvodnými, a to konkrétně ve vztahu k oddělitelné části výroku napadeného rozhodnutí týkající se zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. V tomto ohledu tedy soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nicméně pouze v té části výroku týkající se zajištění žalobce z důvodu jeho evidence

v informačním systému smluvních států, tj. ve slovech „ , e)“. V tomto rozsahu také soud vrací žalované věc k dalšímu řízení, v němž je žalovaná vázána právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.). V návaznosti na výše uvedené je pak třeba zdůraznit (jak již zdejší soud shodně učinil v obdobné situaci např. v rozsudku č. j. 44 A 41/2015-16), že shora zjištěná vada řízení (dílčí nedostatky odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí) nemůže být dostatečná ke zrušení celého napadeného rozhodnutí. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce byl zajištěn na základě dvou samostatných zajišťovacích důvodů, z nichž každý může obstát samostatně (není dána podmínka nutného kumulativního splnění obou podmínek). Ve zbývajících částech proto soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Z uvedeného tedy plyne, že rozhodnutí žalované dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců (kde odůvodnění napadeného rozhodnutí z hlediska přezkoumatelnosti ob stojí) je dostatečným podkladem pro zajištění cizince. S ohledem na skutečnost, že zbylá část výroku (jež by koneckonců mohla být formulována i jako samostatný výrok rozhodnutí) ob stojí, nemá zrušující výrok tohoto rozsudku bez dalšího za následek ukončení zajištění žalobce [srov. § 127 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců].

- 14 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. výrokem pod bodem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci, který byl ve věci částečně úspěšný, žádné náklady nevznikly, ostatně jejich přiznání ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. ledna 2018

JUDr. Milan Podhrázký v. r.
samosoudce